

ชื่อการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ

วิัฒนาการของ เขตแดนและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ชายแดน
ไทย-พม่า: กรณีศึกษาบริเวณแม่น้ำสาละ-แม่น้ำราก

ผู้เขียน

ร.ท.อนุชิต วงศาร裘น

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภูมิศาสตร์

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.ดร. เสน่ห์ ญาณสาร

ประธานกรรมการ

อ.ดร. พงษ์อนันต์ รักอริยะธรรม

กรรมการ

อ.ดร. สัตย์ฉิน พันธุ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง "วิัฒนาการของ เขตแดนและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ชายแดนไทย-พม่า: กรณีศึกษาบริเวณแม่น้ำสาละ-แม่น้ำราก" ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การศึกษา 3 ประการ คือ 1) ศึกษาวิัฒนาการของเขตแดน 2) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ธรรมชาติ บริเวณพรมแดน ได้แก่ แนวล้ำน้ำและสภาพภูมิป่าทุกภาค และ 3) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ วัฒนธรรมบริเวณพรมแดนในที่นี้ได้แก่ การใช้ที่ดิน และการตั้งถิ่นฐาน วิถีการศึกษาเป็นการ วิเคราะห์จากเอกสาร ข้อมูลดาวเทียม แผนที่ และการสำรวจภาคสนาม ภายใต้กรอบของแนว ทางศึกษาเชิงประวัติ

แม่น้ำสาละ-แม่น้ำรากเป็นเขตแดนตอนเหนือของประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นเขตแดนไทย-พม่าเป็นระยะเวลาประมาณ 102 ปีเศษ จุดกำเนิดของเขตแดนบริเวณนี้เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการแสวงหาอาณาจักร และทรัพยากรของจักรวรรดินิยมอังกฤษที่ต้องการผนวกดินแดนอันอุดมไปด้วยทรัพยากรป่าไม้บริเวณภาคเหนือของไทย จนนำไปสู่การตัดต่อเขตแดนกันอีกรั้งหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2436 หลังจากพม่าได้รับเอกราช จึงมีการปักปันเขตแดนกันอีกรั้งหนึ่ง ในลักษณะของเขตแดนแบบคงที่ ในปี พ.ศ. 2530 และเสร็จสิ้นในปี พ.ศ. 2531 มีการลงนามบันทึกความเข้าใจ ปี พ.ศ. 2534 และแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันในปี พ.ศ. 2535 ถือเป็นเขตแดนตาม ลำน้ำที่ได้รับการปักปันแบบคงที่แห่งแรกของไทย เนื่องจากสภาพภูมิป่าที่ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มน้ำ ดินเป็นดินตะกอน ลั่น้ำจัง ก่อการรุคดีกัดเซาะด้านข้าง เพื่อปรับตัวเข้าสู่สภาพสมดุลในหลายบริเวณ การเปลี่ยนทางเดินของลำน้ำจัง ก่อขึ้นได้ง่าย ในช่วงเวลา 67 ปี (พ.ศ. 2470-2536) พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงทางเดินทั้งสิ้น 41 จุด ทำให้ไทยมีพื้นที่โดยรวมเพิ่มขึ้นมากกว่าพม่าประมาณ

7 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศที่เปลี่ยนไปจะเกิดจากตัวการทางธรรมชาติควบคู่ไปกับการกระทำของมนุษย์ ผลลัพธ์เนื่องจากการกระทำของลำน้ำเป็นรูปลักษณะทางธรรมชาติบริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่าว ไป คือ ร่องรอยทางน้ำเก่า ทະเลสานรูปแรก และที่ลุ่มน้ำซึ้ง ความกว้างของที่ราบลุ่มน้ำท่าว รวมทั้งความยาวและความกว้างของลำน้ำก็มีการเปลี่ยนแปลง เช่นกัน โดยจะผันแปรไปตามความคดโค้งของลำน้ำ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดในแต่ละช่วงเวลา สำหรับการเปลี่ยนแปลงโดยมนุษย์จะอยู่ในเรื่องของการรุกรุกถล่มฝายฟังในเขตชุมชนหนาแน่น และการทำลายช่ายฝังอันเนื่องมาจากการตัดทราย

พื้นที่บริเวณนี้แต่เดิมก่อน พ.ศ. 2470 มีสภาพเป็นป่าไม้ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีวภาพ
ของป่าและล่าสัตว์ จนกระทั่งในช่วงหลังสงครามมหาเอเชียบูรพา (พ.ศ. 2490) มีการเคลื่อน
ย้ายของประชากรเข้าตั้งถิ่นฐานในพื้นที่นี้เป็นจำนวนมากทำให้พื้นที่ป่าไม้ดังเดิมถูกบุกรุกแปรสภาพ
เป็นพื้นที่การเกษตรและเขตที่อยู่อาศัยมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิทัศน์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
ในช่วงแผ่นดินไหวครั้งใหญ่และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ที่เน้นการกำหนด
เขตความเจริญในส่วนภูมิภาค และการพัฒนาการท่องเที่ยว ทำให้พื้นที่เขตเมือง และพาราณสีษะรวม
บริเวณชายแดนเกิดความหนาแน่น และขยายตัวออกสู่บริเวณรอบนอกในที่สุด อีกทั้งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
เรื่อยๆ ปัจจุบันรัฐบาลไทยพยายามมุ่งเน้นให้พื้นที่บริเวณนี้เป็นเขตเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่าง
ประเทศในภูมิภาคตะวันบน รูปแบบของป้อมปราบศัตรูพ่ายจังหวัดเปลี่ยนไปเป็นลักษณะของป้อมปราบศัตรูพ่าย
ป้อมปราบศัตรูพ่ายเดลล้อม ป้อมปราบศัตรูพ่ายชีวิต ฯลฯ บริเวณพรมแดนมากกว่าจะเป็นป้อมปราบศัตรูพ่ายกับกรณี
พิพาทอ้างสิทธิ์อีกรอบที่ดินดังที่เกิดขึ้นในอดีต เขตแดนจังหวัดที่เป็นที่นี่ล้วนแบ่งเขตอำนาจเจริญ
และตัวเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

Independent Study Title	Thai-Burmese Boundary's Evolution and Border Landscape Change: A Case Study of Mae Nam Sai-Mae Nam Ruak Sector.
Author	Lt. Anujit Vansârochana
M. S. (Geography)	Master of Science in Geography
Examining Committee:	
	Assist. Prof. Dr. Sanay Yarnasarn Chairman
	Lecturer Dr. Pong-in Rakariyatham Member
	Lecturer Dr. Santita Ganjanapan Member

Abstract

This Independent Study, "Thai-Burmese Boundary's Evolution and Border Landscape Change: A Case Study of Mae Nam Sai-Mae Nam Ruak Sector" has three main objectives: 1) to study the boundary's evolution; 2) to study the physical border landscape change in terms of river course and landforms; and 3) to study cultural border landscape changes in terms of settlement and land-use patterns.

This study employed an historical approach based on such data sources as documentary data, satellite imagery, cartographic as well as field survey data.

The Mae Nam Sai and Mae Nam Ruak region has served as Thailand's border for 102 years. The demarcation was a consequence of the expansion of British imperialism in Southeast Asia. The British attempted to annex the timber-rich region in northern Thailand. This led to many boundary disputes between the British colonists and the Thai government, forcing Thailand to demarcate the Burmese-Thai

Boundary in 1893. After Burma became independent, the two river boundaries were demarcated again in 1987-88, the agreements were signed by the two governments in 1991 and ratified in 1992.

The study area is situated on an easily-eroded alluvial plain. The river continually meanders. During 67-year period (1927-1993), the river course has been changing at 41 points, adding a total area of seven square kilometers to the Thai territory.

The landform caused by the river action included the old river courses, ox-bow lakes, flood-plain width expansion, stream lengths and widths. These varied by degrees of meandering and stream curvatures. The transformed landscape caused by human action included riverbank intrusion and sand dredging.

Before 1927 this area was the forest, inhabited by people who subsisted by hunting and gathering. Until the end of the Second World War (1947), many people moved in to settle in this area, slashing and changing the forest land into agricultural land.

The landscape has changed rapidly since the Fifth National Social and Economic Plan (1982-86), as a result of focused regional development and promoted tourism industry. Therefore, land uses in urban areas and border towns became more intensive with spillover effect on to them.

Nowadays, the Thai Government attempts to establish this area as center of Northern Sub-Regional Economic Linkage Zone. This will cause greater boundary problems (socio-economic, quality of life, pollution, etc.) than land disputes in the past. So the boundary must be clearly defined according to the political limit as well as the economic linkage line. As a result, the border landscape serves both political demarcation and economic linkage functions.